

stofnaður yrði lagaskóli á Íslandi, en þegar bænarskrár þær, sem áður hafa komið frá þinginu, eru bornar saman við frumvarp þetta, verður það ljóst, að þær í verulegum atriðum eru því frábrugðnar. 59
28. febr.

Þannig hefir bæði alþingi og stjórnin áður gengið út frá því, að það væri nauðsynlegt, að fela yfirdómurinum að hafa kennsluna við lagaskólann á hendi jafnframt þeirra eigin embættisstörfum, og var með því ætlast til bæði að ná hinum beztu kennslukröptum og einnig að spara kostnaðinn við að hafa fasta kennara, en lagafrumvarpið er alveg horfið frá þessu, með því þar eru ákveðin 2 föst sjálfstæð kennaraembætti með 6400 kr. launum.

Enn fremur er í frumvarpinu gjörð sú verulega breyting á hinni fyrri uppástungu, að lögfræðingar frá skóla þessum hafi aðgang að öllum lagaembættum á Íslandi jafnt við lögfræðinga frá háskólanum, þar sem þó hin æðri yfirvalda- og dómaraembætti eptir hinum fyrri tillögum voru áskilin hinum síðar nefndu. Stjórnin hefir því síður getað fallið á þessa ákvörðun, sem það má fyrirsjá, að af henni mundi leiða það, að lögmenndur framvegis hættu að sækja háskólann, en eptirköstin myndu verða, að þeir í visindalegu tilliti yrðu skaðlega afskekktir ekki einungis frá danskri lögvísi, heldur og frá hinum almennu áhrifum norðurláunnar í lögfræðislegum og stjórnsfræðislegum efnum.

Enn fremur var það áður talin aðalástæða til að stofna lagaskóla á Íslandi, að aðsókn lögfræðisnemenda til háskólans væri svo lítil, að vanta mundi menn í lagaembættin. Þessari ástæðu verður nú ekki lengur borið við, þar eð þær breytingar eru áorðnar, að nú sem stendur stunda 10—15 Íslendingar lögfræði við háskólann. Af þessu sýnist mega ráða, að eptir nokkur ár verði tala kandiðata orðin meiri en svo, að embætti verði til handa þeim öllum á Íslandi fyrst um sinn, svo að það jafnvel myndi vera mjög ósanngjarnt gagnvart Íslendingum þeim, er lesa við háskólann, að hvetja aðra til að keppast við þá um embættin, en slík hvöt mundi vera falin í því, að stofna nú lagaskóla í landinu sjálfu, og auk þessa mundi landinu þar með bakaður ónauðsynlegur kostnaður.

Þá skal loks tekin fram ein ástæða, sem eptir skoðun ráðgjafans algjörlega talar á móti því, að tilraun sje gjörð til að koma stefnu þessari á framfæri. Þessi ástæða er sú, sem þjer herra landshöfðingi einnig hafið bent á, að hvorki nú sem stendur, nje fyrst um sinn eptirleiðis getur álitist mögulegt að útvega slíka kennslukræpta, sem nauðsynlegir væru til þess, að stofnunin gæti náð ákvörðun sinni og fullnægt kröfum þeim, er með rjettu mætti af henni heimta.

Þjer eruð herra landshöfðingi beðnir að gjöra heyrum kunnugt innihald brjefs þessa í stjórnartíðindunum.

— *Brjef* ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um verðlagsskrár. 60
28. febr.
— Samkvæmt allra þegnlegustum tillögum ráðgjafans að meðteknu þóknanlegu brjefi yðar herra landshöfðingi frá 12. nóvbr. f. á. hefir það 27. þ. m. þóknast hans hátígn konunginum allramildilegast að fallast á, að konungs úrskurði frá 16. júlí 1817 megi breyta á þá leið, að hvert sýslufjelag landsins eptirleiðis fái sjerstaka verðlagsskrá, en að Reykjavíkur kaupstaður hafi sameiginlega verðlagsskrá með Gullbringusýslu, og aðrir kaupstaðir landsins með þeim sýslum, er þeir liggja í, en að öðru leyti skal eptir sem áður beita reglum þeim, sem gefnar eru í fyrnefndum konungs úrskurði.

Þetta er hjermeð þjónustusamlega tjáð yður, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar, birtingar og ráðstöfunar.